

illud & hanc potest quod non eius in se dicitur a toto & gratia opposita, & ab inferiori
huius illius. Ut si Subiam potest dicitur, hinc & cetera.

Dico 6. Quod duas species potest continere in bestia de se ne
gandi ad unam, & potest esse nota in se, & in se nota. Quod si pars, & non dicitur
dum in se. Prae pars, & dicitur taliam partem de sanguine quod non ab illis potest
illos esse quod non, & priores ipsa spe. quod potest esse medium quod non, Ut hanc
spe, hanc non est equum potest dicitur quod non, apponendo dicitur quod non ex predictis spe
bus, vel eius de fini hanc.

Dico 5. Proprietas cuiuslibet sit & dicitur esse nota ut in se
Ut hanc Subiam est quantitas. Prae, quod nullum est medium in se, quod quod
non, cum sit in se dicitur incompatibile. Prae 6. Proprietas est quod non dicitur in se
quod nullum est medium, sicut nulla dicitur de se, & dicitur, quod dicitur dicitur sicut
dicitur.

Dico 7. Proprietas in se dicitur in se nota, & in se nota
quod non. Prae, quod nullum est medium. In se nota est quod non dicitur in se nota, quod
una de se potest dicitur quod non dicitur in se. Prae 8. Proprietas dicitur in se, & constat
in se dicitur, & utroque in se nota, in se nota pars sit quod non dicitur, Ut
hanc est albus, & est albus. Prae, quod nullum est medium.

Dico 8. Talis species potest dicitur quod non & illud quod non dicitur
impossibile est in se, & non est in se, quod sit quod non dicitur in se nota. Prae 9. Talis
est in se hanc dicitur, neque hanc dicitur in se, tamquam illius in se, & parte: Prae
docet in se partibus, quod illud docet in se. Ut aliquid in se hanc potest, tam
quod in se, & non dicitur, tamquam in se.

CAPITIV

De Praedicatis

Triano dicitur praeterea, primum dicitur, secundum se, & in se. Praeterea de omni
est, quod non dicitur in se, & dicitur in se, & dicitur in se, & dicitur in se, & dicitur in se,
non, atque in se dicitur. De qua dicitur praeterea late hanc dicitur.

CAPIT VII

Antequam dicitur dicitur esse propria, ad quod dicitur dicitur
ut sit de mariis, & dicitur in se.

Quaestio 1^a

De

Art. 1°

Obiectum mali Sciæ debeat esse verum?

Obiectum mali vel potest sumi p rebus, de quibus hinc Scientia; Et connoctioib; q
dant in ipsas res, & illarum præta essentialia & varia. Obiectum utroq; modo sumptum vel
potest dici verum quoad eorum autem qd solus N. exit variis; Et qd necessitatem, et
veritatem potest habere, siue existat, siue non. Quo posito

Primo. Connoctioib; non, et corruptibilem in ipsas, & illarum præta essentialia, &
varia, & qd variis. Et 1° qd in connoctio, Vt in hinc, & tal n est logo na
ria, potest aliq; dissolvi: potest qd dissolvi, qd potest in ai nullum segetur inconve
niens: tunc aut hæc opposio hinc est at, et hinc est, & hinc est uera est; & dicitur
hinc n est at: Et cum qd hinc est qd regit superior, qd regit inferior, si illa opposio est
hinc n est at, et hæc erit uera; hinc n est hinc qd at est superior hinc: qd qd est
hinc.

2° Obi. Connoctioib; varia n consistunt in reali conuentione, seu unione eorum, &
in coia, seu oportio unius eorum ad alterum; licet hæc coia cum sit intrinseca, cui
conuenit, sit hinc cum ipsa re: qd sunt variis. 3° Res in duas efficitur, & simpli variis,
qd et connoctioib; qd in illi fundantur. Dicitur: Præta essentialia n existunt ab eterno; qd
neque connoctioib; logica in illa. Itaque qd esse potest, qd sit est.

Secundo. Obiectum mali Sciæ hinc est simpli, & logica n. Et qd
tum mali Sciæ n distinguitur a rei a connoctioib; logica n præta, & hinc.
Et tales connoctioib; n simpli variis, ut præta est qd etiam illarum extrinseca. Connoctio
hinc est cogna certa, & eundem cum n potest subiecti psumere (atq; hinc est falsitas).
qd est obiectum dicitur simpli variis. Et qd; quia res, quæ sunt variis, pount ali
ter & hinc: qd n obiectum sit variis, potest in cognitione dari falsitas.

Art. 2°

Saluatur arguia in iurium.

Primum est. Per hinc, mutata obiecto, de qd Sciæ, & euanescente medio, amittitur
Sciæ: qd obiectum Sciæ est mutabile. N. Phum n loq; ab hinc, & ex suppo: id est
hinc n mutabile mutari obiectum Sciæ, ipsa et mutari. Cum tñ obiectum Sciæ sit
immutabile, illa et est immutabilis quoad eorum, & certitudinem.

2° De obiecto contingenti potest dari cogna certa, & infallibilis; qd ad Sciæ
n regni obiectum variis. Et hinc, qd hinc est cogna certa & infallibilis: & tñ potest
esse contingenti; Vt hæc opposio, Antichristus est futurus; qd de re contingenti potest dari
cogna certa. Et, si illa dicitur certis, am infallibilem, qd cum sit sup nati
na sumit certitudinem ab obiecto mali, sed ab authoritate diua, & est nati p
Et assentiendi potest de fide. Variis Sciæ cum sit nati, sumit certitudinem ab obiecto:
unde si illud fuerit contingens, Scientia erit fallibilis; qd talis est Sciæ, quæ est
obiectum, per qd coniungatur.

3°

3^a *Chia* conficitur *Dices*; Ut in hyberno tempore pluat, albus
vigeat calor: & tñ sunt de re cogenti: qđ n̄ cogitur totum n̄dium. Ut tales
sūt cū tñ *Chia* n̄rias; qđ n̄ cogitur cōp̄tatej impediri, ut per d̄m̄nā
totum iō *Chia* det cē logica n̄dium, & oīa immutabilia.

Quariz, & proprietatej logica nates pōnt p̄ d̄m̄nā p̄am impediri, p̄tatej?
p̄ posse separari quoad eāiam, n̄ uō qđ eāiam. *Pi* qđ pars; quia huiusmōdi
p̄tatej p̄tatej cōp̄tatej ea n̄a n̄i a sub̄t̄is, nec in cludunt efficiatōr in illis, nec illa effia
sūt includunt. *Pi* qđ itaq; hēnt, pōnt separari d̄m̄nū; qđ et tales p̄tatej cōp̄tatej
qđ n̄ p̄tatej impedire cōm̄nū nates sub̄tōrum d̄m̄nū concurrendo n̄dium ad
illam: *Pi* huiusmōdi p̄tatej emanant ratiō sub̄t̄is; qđ pōnt impediri d̄m̄nū.

Quariz, qđ eāiam, seu cōm̄nū naria p̄tatej cum sub̄t̄o n̄ distinguit
aliqui eāiam; s̄o conficitur p̄tatej nate intrinca sub̄t̄o, & proprietate; qđ nate, separari
n̄i n̄ sub̄t̄um destruā; qđ est oīo inseparabilis ab illo. *Un* qđ tollit, ut negat, qđ
eāiam eāiam, n̄ tollit ut negat, quoad eāiam. qđ s̄o m̄o frigiditas, *Un*, cōm̄nū aqua
tē caliditas, & si relinquit ad h̄m̄ n̄alem, n̄atem, acquirēt frigiditatem, ut
sibi innatam, & cōm̄nū debitam.

Dices: Inq̄ritatej nate d̄m̄nū eāiam sub̄t̄o. *Pi* eāiam inseparabilis ab illo.
qđ p̄tatej, *Pi* p̄tatej in qđ eāiam, & debitum n̄a sequi n̄m̄ eāiam, & ita
inseparabilis; quoad eāiam, n̄. *In* talis: *Pi* n̄tatej existens, s̄o p̄tatej
existente; qđ, si a sub̄t̄o separari, destruet eāiam actuali sub̄t̄o. *Pi* *Pi* eāiam;
qđ n̄ p̄tatej impedire emanentem a sub̄t̄o p̄tatej sub̄t̄o sui concursus ad illam
qđ n̄a manente ipso sub̄t̄o, qđ n̄a tē distinguit a p̄tatej.

Art. 39

Debtum nate s̄o d̄m̄nū eāiam p̄tatej, & n̄a?

Quis pōt aliqd eā p̄tatej: 1° put id est, ac n̄dium, & p̄tatej q̄m̄; de quo iam
cogimus. 2° put id est, ac p̄tatej existē; qđ eāiam & p̄tatej eāiam, & cōm̄nū
oīum illa. *Pi* p̄tatej

Dices: *Pi* n̄m̄ n̄i, ut sub̄t̄um nate d̄m̄nū eāiam p̄tatej existat, & existit
Pi existit, qđ docet, n̄a natej fuisse in p̄o universi: & tñ d̄m̄nū d̄m̄nū s̄o eāiam
n̄ regri p̄tatej q̄m̄ aliq̄ p̄tatej duratura sint, ut *Antes* & aīa natej. *Antes* &
putant, Deum opari ex necessitate n̄a; ac p̄m̄ mundum, & n̄a s̄o ab aīa
s̄o natej in p̄tatej duratura. *Quē* tñ p̄tatej d̄m̄nū d̄m̄nū n̄a.

Dico 2° *Pi* eāiam d̄m̄nū eāiam p̄tatej, & n̄a. *Pi* qđ d̄m̄nū d̄m̄nū aliq̄
p̄tatej p̄tatej natej eāiam n̄a sub̄t̄o; qđ s̄o s̄o n̄a *Un* h̄nt huiusmōdi
p̄tatej; qđ existit tñ d̄m̄nū s̄o. *Pi* n̄a d̄m̄nū in *Cap. de Proprie*, ubi qđ n̄a
eāiam ind̄m̄ p̄tatej nates disto a p̄tatej n̄a s̄o; qđ d̄m̄nū ind̄m̄ sunt
insecunda, & n̄a d̄m̄nū p̄tatej nates d̄m̄nū a p̄tatej aliq̄ ind̄m̄.
Obj. 1°

Obj. Singulibz dari dicitur induantur, & dari pōunt: qđ de singulis pōt dari
 Scia. Rđ. Sing. induantur nō esse cognosci dicitur, qđ nō sicut tam a priori, nēq; poste
 rior distam ab alijs induit, per qđ nō nobis possunt immo tēre. Et u. talis dicitur
 cognoscibilis, qđ nō pōt ab alijs cognosci nēq; illarū; talis nō erit de p̄na, nō uō dicitur,
 qđ nō erit, tēq; sed talis dicitur nō p̄num aliter passioj dicitur ad illa, qđ dicitur in alio
 dicitur: nam induit sōt dicitur in magis, & minus.

2. Prīta nāria nō minus cōiunt, singulibz, qđ nō cōiunt (Aqua n. nāria dicitur
 Petrus n. tēq; atque hęc hōi dicitur): qđ de singulis pōt dari. Prā. Rđ. Nōiam;
 qđ cum illa connexio nō sit immō cum singulis, itēq; talia pōt; & tam nā cōi, cuius ḡra cōi
 tam singulibz: idco nō dicitur de singulis, qđ talia. Sicut qđ dicitur p̄ḡrica de Oria p̄
 fa nō dicitur de Scia dicitur; qđ p̄ḡrica nō cōit p̄i qđ dicitur de connexio hōi dicitur ḡneri.

3. Ista ē uō Scia. Et nō agit qđ de Deo, & de Christo dicitur qđ nō pōt; qđ de sin
 gulis pōt dari uō Scia. Rđ. Ma. & Mi. dicitur qđ; arando, pōt dari Sciam de
 singulis, qđ hōt p̄rietē sibi p̄ria; nō uō dicitur, qđ talis p̄rietē nō hōt. Rđ. autē
 qđ p̄ri dicitur hōt uō p̄rietatē, qđ illis cōiunt ex se ip̄s, nō uō aliter nē cōi: in p̄
 enim ex unione hōi p̄rietatē repuliant multa excellentia, qđ a ista dicitur
 quia nō dicitur in alijs hominibz. Vn pōt, singulis p̄rietē nō cōi unquam ad Sciam;
 Et illam tē qđ est in facunda, & nobis cōiuta. Et nō est de p̄s connexioj nō magis
 p̄rietē, qđ hōc ē logica. Nē tamē de p̄s inconspicibilitatē; sicut hōt magis
 aia nō tēq; & ali sunt inconspicibiles. Et est defectus p̄rietatē connexioj
 cum p̄to: qđ requir ad Sciam hōi dicitur de p̄ritam.

Quaestio 2^a Quo pacto amittitur Scia?

Art. 1us.

Per quas cāz amittitur Scientia!

Quinque cā pōunt uenire in qđstionē, p̄ qđ Scia corrumpat. 1. si gerat obitum;
 2. si destruat obitum; 3. obliuiscat; 4. obliuiscat mediū; 5. qđ nōiam. Sic qđ

1. Scia nō pōt corrumpē qđ corruptionē hōi nō pōt. Prā, qđ obitum nō est
 connexioj logica in p̄ritam, & hō dicitur: qđ talis connexioj hōi nāriaq; im
 mutabilē ab int̄o: qđ nō pōunt corrumpē. Qđ uō Chrys dicit, Sciam mutari mu
 tato cōi obitū loquens de a sup̄pōis, id est, p̄ritam Sciam, qđ dicitur dicitur obitum.

2. Scia. Per corruptionē sub̄i, & mortem hōis, nō destruit Scia absolute, qđ
 quoad mōm. Prā, qđ p̄ritam, qđ Scia ē in illa aia: qđ qđ hōi mōrē, nō destruit aia,
 nec illis: qđ nō quē Scia. Similit̄ in quoad mōm (quod est 2^a pars), qđ illis in
 hōc uicē dependet hōi op̄ibz ab uia p̄ritam; qđ dependentia amittit, mori
 ente homine, qđ p̄ritam nō dicitur dicitur, ut antea.

3. Scia. Scia autē amittit p̄ obliuiscationē hōis. Prā, qđ tunc amittit
 Scia autē, qđ nō p̄num exere care cōi aiam: qđ qđ obliuiscatur hōi, nō pōt
 hōi

My caerere aium scia: qd tunc illa amittit. Si tñ hae obliuio sit uoluntaria ad
 tempus, tunc n̄ pot dicitur amitti; qm̄ nemo dicit tñ amissis qd potest habere
 quando uoluerit.

Sol. scia amitti q obliuionem mediij. Pr^o 1° qd istud n̄ pot tendere in
 obitum male scia, qm̄ factu attingat roim, pp̄ qm̄ tendit in illud: qd medium cogni
 tum e rā qm̄ qm̄ istud tendit in sciam q n̄ cogit ad medium, n̄ pot obliu scia. 2°
 Itaqz habet penetratio boni ad primum primum, sicut nota mediij ad Ctoem: qd n̄ pot
 dari aliqz qm̄ n̄ penetratio boni: qd neque factu media. 3° Alij Ctoij cum
 sit dycursum, cadit uirtute supra medium: qd si n̄ deo medium n̄ dabit Cto. qd qm̄

Art. 2°
 Sufficit recordatio mediij ad prouidendam
 Ctoem?

Pro affirm. Pr^o qd sufficit simplex recordatio Prædictarū indicatorū, ut patet ex dicto Cto.
 Cuius supra placuit. Sed in illa apprehensio rebus medium indicatum, qd est prædictarū
 uel aliqz aliqz. Pr^o Cto, qd in India Ctoij representat Veritatem ipsam Ctoij, ut dependens a
 medio bñ dycō indicatorū: qd id representat in recordatio mediij; qd n̄ representat in
 India qd n̄ reluceat in recordatione mediij indicati.

Obi 1° sufficit aut Ctoij cum p̄hibet intelligibilibz eius, ut ipsa Ctoij fuerit scia
 tualis recordatione mediij: qd hae n̄ regit. Pr^o hūm, ex p̄, n̄ fice ad aium, n̄ dycursum
 suum: n̄ uo ad dycursum pudentem ab alio, qd est scia Cto. n̄ forte p̄, dicit
 ter apprehensio Ctoij representat eam dependentiam a medio: tunc n̄. tñ dicit aliqz dyc
 tū ab apprehensio Ctoij, in hae bñ apprehensio sufficit ad representat medium.

2° Obiūm representatum in uno aij per accidens se hēt ad alium aium; qd
 representat Ctoij per accidens est ad representatōem scie: qd representatō mediij in uno aij
 p̄ accessu se hēt ad iudicium Ctoij. Pr^o Alij eē uim de Ctoij dycursu, qd dependens
 dicitur, n̄ uo de dependentibz p̄ dycursum, quo pacto Veritatem Ctoij cognoscit de p̄
 dycursu a medio. Ita eē n̄ uim iudicium n̄ uo dycursu aium apprehensum eius obliuio.

3° Itaqz hēt aut p̄ dei qd suum tractatum, qd est reuelatio dyc, sicut
 aij scia qd suum medium: qd aut p̄ dei pot repeti n̄ recordatio dyc reuelatō: qd eē aij
 scia sicut recordatio mediij dyc. Pr^o Alij qd scia representat aij p̄ dei, qd reflectat aij suum
 p̄ ad iudicium reuelatōem. Pr^o Alij dyc qd. Obi, qd n̄ habet iudicium opam in n̄ uo de
 p̄ dei n̄ relucit aij p̄ dei dyc: qd Ctoij qd p̄ dei hūm ce. qd obitum male p̄ dei.

Pr^o 1° Ctoij, qd incidit in hancim, pot eluere Ctoij p̄ dei, ut ante:
 qd n̄ aij n̄ p̄ medium p̄ dei dyc, qm̄ amittit hancim: qd recordatio mediij n̄
 qm̄ ad Ctoem. Pr^o Alij, qd qd talis aij in hancim n̄ hēt p̄ dei ex dyc
 fūmō hūi, qd uim p̄ dei hūm, Ctoij ce. qd male obitum p̄ dei.

4° In Geometriis dant multa Ctoij subordinata, qd dependent qd
 si dycursu oportet recordari mediij, qd eluere uult Ctoij: n̄ uo recordatio aium dyc
 uno

um antecedentium; qd est impossibile. **Op. N. Ciam**; rō est; qd tunc sit est recordari
medij primi illius **Clay**, qd licet qd in ultimo medio includunt dactem uirtute
reliqua, a qui huc dependet.

S. Primum autē, sūpūgrit totam **Prīmū** existentem in **thū**; qd et **Clay**, sub
se pōntes cam regunt, sed oī sunt in qd pōi. **Op. N. Ciam**; namq; **Clay**, qd **Clay**, qd
Prīmū, im pōntes ab **Clay**, qd pōt dicitur ex pōla recordari mēdijam magis
dicitur in unum autē **Clay**. **Op. N. Ciam**; quia unū capū n̄ est **Clay**, certū, qd medi
unū sit in **Clay**, ad qd regit, tōm **Prīmū**; post qm; an tōm **Clay**, sufficit
cordari qd tale mēdijū sit **Clay**, qd ea illo tōm in serā.

C. Cō pōndet in **Prīmū**, et confirmari a **Prīmū**; qd n̄ illy nec pōt dari, nec dicit.
Op. Cō pōndere a **Prīmū**; qd tōm continent causam attendendi; qd cō sufficienter
pōnt **Clay** pōndere in **Clay** medi, et **Prīmū**. **T. S. Mēdijū** qd ad dō n̄
hūm ad **Clay**, nec dicitur, pōnt dicit **Clay** illo; hoc non uidetur dicendū.
ergo nec illud. Occasione huius argumenti querit

Art. 3.

De dactem dicitur possit fieri **Clay**
curritur in recordari medi?

Op. regimē. Dicitur **Clay** qd talem autē dicit, pōnt qd qd attendit **Clay**:
Clay, qd autē **Clay** dicitur hūm pōnt assiatō mēdijū attendendi; pōnt qd qd
pōnt n̄ cogitent nōm dicitur, qd **Clay** mēdijū; dicitur talis autē **Clay** dicitur
n̄ dicitur. **Op. qd** **Clay** n̄ pōt attendit. **Op. qd** **Clay** n̄ cognitum; qd regit **Clay**
pendere in unum in cognitum. **Op. qd** **Clay** nec dicitur pōt attendit pōnt qd n̄
pōnt qd hūm; qd n̄ **Clay** mēdijū n̄ cognita

Op. 1. Vel mēdijū est cō affectus, et **Clay** n̄ **Clay**; qd **Clay**, dicitur
pōt supplem cōm concursum affirum cōm secundari; dicitur **Clay**, n̄ regit
autem qd qd qd **Clay**. n̄ cōm specificat cognitum, ut pōnt qd qd
pōt dari **Clay** n̄ mēdijū ante existente. **Op.** mēdijū cōm pōnt cōm
Clay, qd n̄ supplem regit; cuius cōm n̄, tē n̄ qd regit ad apponere
Clay; tōm tē n̄ qd qd, qd cōm n̄ pōnt ab **Clay** applicari, n̄
media representōe; sicut et bonum n̄ pōnt pōnt autē **Clay** n̄ media cognitione.

Op. 2. Non magis pōnt **Clay** mēdijū ante cognitō, qm nō
indicatua a pōntia in **Clay** sicut. dicitur **Clay** solo, tūm qd qd qd
consequare hūm intuitum **Clay**. **Op.** n̄ qd in oculis, qd tōm sit autē
Clay; qd et pōnt se solo, tūm **Clay** pōntere autē **Clay**, qd mēdijū
autē

ante cogit. **Respondeo**: quoniam intuitus per se non sunt a bono
 sed a Deo potest suppleri: atque **Coniunctio** per se est a me-
 dia, quod latissimum est: sed si medium autem existat, **Coniunctio**
 illa, et non erit quod illud: quod implicat.

Quare, utrum oppositio mediata, in se silicet secundum gratias praer-
 da subto, potest cogi et dicitur evidenter, et tamen disiunctiva, quoniam aliter cogit
 medium quantum? **Respondeo** affirm. **Primo**, quod Veritas media est haec Veritas **Coniunctio**.
 Sed effectus alius potest cognosci et cognita causa: quod et talis est non cognitio media: un-
 de potest cogi cum aliqua re, solum a posteriori cognoscere hanc **Coniunctio** h-
 mo est **Coniunctio**, quod cogi conuenit, utrumque illius conuenit; **Coniunctio** non implicat **Coniunctio** a
Coniunctio media, nec contra, deinde conuenit ratione in eis praeterquam, et subto.

Opponeo 1. **Coniunctio** secundum passioem cum subto, et est immedia, et me-
 diante 1. **Coniunctio** ignorata 1. **Coniunctio**, cogitatur 2. immedia conuenit cum subto: quod cog-
 nitio erit falsa, et contra non potest a Deo **Coniunctio**. **Respondeo** ad 1. in eo casu cognoscitur secundum
 dampnatioem immedia conuenit cum subto ratione, et **Coniunctio** hinc, ita ut cuius
 hinc cognitio non appareat unita ad subto, nec appareat aliud subto, cuius
 et conuenit subto: non apparet immedia conuenitum potestiva, cogitatio erit, nullam
 aliam passioem mediantem in ipsam, et subto: arguitur et est falsa, et a Deo potest **Coniunctio**.

Respondeo 2. **Coniunctio** unita subto mediante 1. quod non prima cogitatio, non
 potest cogitatur unita subto. **Primo** **Coniunctio**, quod ita se habet secundum passioem in subto
 aut a subto in corpore: sed albedo unita corpore mediante **Coniunctio** et quod est passio unita subto
 et mediante 1. **Respondeo** ad **Coniunctio** et eius **Coniunctio**, quod unio passioem et immedia ad subto.
 a subto unio immedia **Coniunctio**, et mediante **Coniunctio** unita corpore: et unio est se-
 parabilis, et ideo si separari quantitatem a corpore, non potest albedo manere unita illi, et
 ut manent et passio, et 1. separari a subto.

Art. 4°
Error destruat scientiam?

Respondeo affirm. **Primo**, quia error est iuris **Coniunctio**: quod illam destruit? **Primo** **Coniunctio**, quia error,
 et **Coniunctio** pugnant in duobus essentialibus; nempe in evidentiam, et invidentiam, item
 in certitudinem, et in certitudinem: quod sunt **Coniunctio**. Quae res plura per se de **Coniunctio**, **Coniunctio**
 quoad **Coniunctio**; et ad eum in se pugnant ut nec in se in se, nec in se in se potest esse
 sit. **Coniunctio** et **Coniunctio** et **Coniunctio** hinc error, nec ab illo expellit, nisi quando et
 perfecti in se in se pugnant esse sit tam in gradibus exterioribus, im-
 in se in se; quod in se in se pugnant in se in se, et mediante **Coniunctio** **Coniunctio**.

Obj. 1°

Obj^{to} Priora ea q³ sub ead^e gr^o maxime distant: Id error, et scia
 n^o sunt sub ead^e gr^o, Id sub diversis: q^o n^o sunt priora. Ex^o N^o; q^o error, cum sit
 opinio falsa, continet^r sub opin^e in c^o: scia aut^e continet^r sub una certa, et evidenti.
 Id^e hoc it^e disa^r gr^o: q^o n^o continet^r sub ead^e. Ex^o Dist^o N^o; ar^oudo, errorem, et scia
 contineri sub ead^e gr^o prof^o, Id sub rem^e, nempe sub cogniti^o in c^o ante, finali:
 hoc t^e n^o tollit q^o n^o sunt contraria. Nam duo it^e priora q^o gr^o; altera q^o con
 tineri sub ead^e gr^o q^o, ut calor, et frigus sub patibili q^o t^e; altera q^o con tineri sub
 ead^e gr^o rem^e, et temperantia, et intemperantia sub au^o morali in c^o; proxima ut sub diversis,
 nempe sub unitate, et vitio. It^e de^o habet error, et scia.

2°. Quare unum t^e it^e priorum: Id error priora opinia: q^o
 n^o p^ount priora scia. Ex^o Pro^o N^o N^o; q^o error opinia, et scia t^e it^e
 priora scia. Hoc hoc ap^o t^e est ap^o t^e d^e certa, et evidenti; ille ap^o t^e in
 certis, et incertis: at q^o ut priora scia in p^orietat^e acti^oles, nimirum in
 unitate, et falsitate, q^o mutari p^ount p^osentia ead^e p^oositione.

3°. Ita priora it^e priora q^o illa expellunt sua claritate, et evidenti: Id
 et scia a clara, et evidenti: q^o et it^e priorum. Ex^o N^o N^o. Est enim dari
 error circa 1° Priora, si illi q^o p^oicipia priorum.

CAP. OCTAVVM

De Principijs.

Definit Priora hoc modo; Priora sunt ea, q^o fieri n^o p^ount, et dicuntur.
 Scia illa dividit in c^oia, q^o multiplex scientia imperientia, et imperientia,
 q^o sunt priora alicuius scia. Vlt^o ponit duo Priora c^oia, primum est. De nul
 lo verum est id affirmare, et negare. Secundum, De quolibet verum est id sit
 affirmare, et negare.

Quaestio 1^a

Uia Priora sint indemonstrabilia?

Art. 1°

Explicati^o definitio Priorum.

Priora sunt q^o p^ount dari, cum a priori, Id ex t^e t^e cog^oent^r. Quidam in
 Priora s^ont indemonstrabilia, 1° q^o in q^o ca^o carunt medio a priori, et in Priora ind^o
 bilia s^ont q^o t^e mediana priori, n^o t^e in illo q^o, seu scia, in q^o it^e Priora. De
 videtur etiam Priora, in practica, et speculativa.

Nota

Nota: Quia de se ipso sola Prima impo indubila, et diffinitiva
Prima prout ab eadem ab indemonstrabili simpliciter, et hae dicuntur
cipit per similitudinem, et Analogiam, quia hinc cum alijs. Unde si sibi repugnat Prima, et
hinc, Principia esse indemonstrabilia, et postea admittendo alij demonstrabilia
in q, et in analogia.

Obj: Antequam autem omnia Prima probari possent a Metis: quia nulla demum
est indubila. R: Metam dicitur probari prima Prima, et quia explicat illius tres, et
quae illa ostendit a posteriori per deductionem ad impossibile: sicut impossibile est
ut sit esse, et non esse: tunc omnia Prima ostendi possunt a Metis. Innotat B. B. et primam
causam captantem finalem: nunquam tamen probari possunt a priori et cum indubilem.

2. Omnia Prima probari possunt per deductionem ad impossibile. Et hae de
dubitatione a posteriori, et a priori. Et Metis: quae talis probatio fit per Prima cognoscimus, sub
cetera non tenent: et si tales probatio, et a priori: quod est per B. B. et analogiam. Metis
Prima deducunt ad impossibile, et simpliciter esse a priori; quae non dicitur quod unum esse in eodem,
et tamen per quodam signa in eodem.

Obj: Et quod destruit unum oppositum, constituit aliud. Et per Prima
ostendit a priori simpliciter per Prima. Quod etiam a priori ostendit Veritas. Et
Metis Impossibilitatis cuiusque oppositum fundat in eo Prima. Impossibile est, id deest, et
affirmare, negare, id est. h. albedo non potest affirmari de Corus, quod de eo negat. B. B.
Metis, et non dat Primum uni opposito, quod destruit aliud, quod illud, quod destrui
t, est negium, et potest destrui a Prima negium; quae cum alterum Primum, et primum
requirit causam suam, quae fiat. Dicitur. Alterum Primum est affirmum, sicut
Necesse est, et non esse: quod ab illo causari potest per affirmum. Non Primum, quae illud
Primum non continet causam alteram, quod quia illa non potest causare.

Obj: Potest unum prout Prima in seipso: et tamen una potest dicitur a causam, et
illam iterum dicitur, ut per Prima Metam, dicitur dicitur: quod Prima sunt dicitur ab a priori.
R: de se ipso non est Prima simpliciter, et in analogia; et simpliciter, et in analogia: et de se ipso
mirum, si potest una per a causam demonstrari in eo quod, in quo est simpliciter primum Primum:
non vero in analogia, in quo est Primum.

Art. 23
Resolvantur alij dubia et prima
Principia.

1. Est Prima simpliciter dicitur potest a posteriori? R: Affirmative; quae non repugnat pro
positum in suo quod immutabile hinc alij, et affir, et per se, et per se a posteriori ostendit;
et tamen est, quae sola dicitur a priori ostendit per Prima: quod est per Prima dicitur
a parte

à posteriori, et sunt in dividibilia. Dices: Lumen primi Dignitatis est, ut obstruet medi-
umibile absorbendo: quod et obstruet medium à posteriori. Respondeo, quod medi-
umibile suam incertitudinem regnat certitudini Priori. Scia vero à posteriori, est
certa, talis nisi evadens; ac primum regnat amplexitudine, et omnia Priorum.

Quod quod dividantur Priora. Posteriora dividuntur in omnia, quod multis locis inveniuntur, et
in proprias, quod aliam tamen esse et peculiaris. Priora dividuntur in Practica, et Specula-
tiva: quod subdividuntur in varias species, per se commensuratae sunt species Diversae. Respondeo: Si Pri-
um dividatur in Speculativum, et Practicum; hoc rursus dividitur in Primum agibile
um, et factibilem; quod est habitus diversi: hoc à nemine conceditur, quod nescit. Respondeo
Nisi. Respondeo, quod factibiles, cum se habeant ex se non nisi, et contingunt alia Priora di-
les ad Speculativum: unum idem est habitus practicus agibilem, et factibilem.

Quod ad Priora distinguantur species? Respondeo afflicto. Respondeo, quod hoc se species diversae, et
et commensuratae sunt habet se multas quod est habitus. Dices: Respondeo, quod habitus Priori ten-
dunt in obsequium sub eadem ratione facti; nimirum per lumen est, et deniam tamen: quod omnia
est omnia species. Respondeo, quod omnium tamen et eam primum infirmum, et gricam. Nunc medium sci-
entiarum est species infirma, et generis.

Quod ad haec Priora, Impossibile est, et de eadem sit affirmari, et negari; et
Negari est, et de eadem affirmari, et negari; seu (quod est) Impossibile est, et sit eadem
et eam, nisi distinguantur! Respondeo afflicto. Respondeo, quod Primum negium significat repugnans
nisi illos tamen, et in eam; affirmum vero significat eandem tamen illos: quod est Diversa. Cuius
stendit, quod separari possunt, distinguantur: et repugnans separari potest ab eandem
inimè potest illi contrarietate: quod sunt Diversa.

Sicundum item est, illud Primum, Impossibile, et ingredi omnem Pri-
um et facti, et virtute. Primum ingredi, cum expressis potest; et quod sumant
alibi tamen partes diversi, et quod est al est vivens, et non est non vivens: omnia hoc est al:
quod omnia est hoc est vivens, et non est non vivens. Primum affirmum, Negasse est ad eam et
non eam, ingredi Primum deducentem ad impossibile tamen, et virtute; si quod in
omnibus reperitur eum vivens, et efficacia.

Art. 3.
Sed primum Primum vel cognosci
possit ex his, et per medium.

Quaestio non procedit de Priora indemonstrabilibus; sed de illis, quod sunt medi-
um in aliquo se eam. De quod primum et point et cogit per eam tamen, quod est
scia non discursiva; et per medium à priori, et à posteriori et Discursum?
Respondeo

Præ affi. Et cogit alijs & Divis hinc in alijs græ cam apriori, & effiç a posteriori: qd bñ pòunt q unum aum cogis ei extrinsecus, & p alium dñi dicitur. Præ tam, qas cognioes n repugnant, nñ qd in obij apperit con diti repugnant: Et ista conditi n repugnant in obij; sed in illis sit dñi: qd et cognioes pòunt sit dari in ista.

2. Cæ totalis n impedita, & sufficien ter applicata ad accordam, sit dñi sunt posseffij, qñ illi n se repugnant: rñse: Et penetratio trors, & medium sicut sunt cæ totales; & cognioes qz ducunt, n repugnant in se: qd pòunt sit dari. Præ tñi qas totalis cognioes n supponunt in obto conditi incompatibiles. Consi, qas ut illa dñi cæ componant in unum tertium aum, sciant unis in alijs rñi, in q constituant unum obum fate terminatum illius aij: Et nihil apparet, in quo unis aum: qd n ducunt unum tm aum Et libet sum.

3. Fides in Thia est pium iminum; assij Thia p aij n dicit, & dicitur uny: Et. T. I. coiter admittunt sturum aum fidei, & alterum Thia gicum de de ead ppositæ: qd id dñi e de aij dicitur, & de extrinsec: id Div. Et. p qd dñi cogis abet ead rñi. scia p re infusa, n dicitur, & rñi scia capri mentali, dicitur a posteriori: & tñ rñi cognioes n minus repugnant, qm illa: qd et sunt, & habiles. S. Dñi cogis sunt sit alijs, rñi p rñi in Beate, & p rñi p rñi in p rñi græ: & tñ lux uisiois Beate magis supat lucem cogniois in p rñi græ; qm lux p rñi suprat sciam dicitur: qd si illa dñi cogis rñi p rñi dñi si mul, etiam ista erunt sit possibiles.

Aliqñ asserunt, qñ ista dñi cæ unis, n ducend et cæ dñi aij: Et unum tm, q nec sit frati aij Principij, nec dicitur, Et alium g eminenter uba que rñi p rñi, & scia contineat. Sed, qñ ille aij, si dñi, cæt nobis cog nioe p rñi p rñi; sed illam continet eminenter: dñi cæt dicitur, qas effiç p rñi: ad qui repugnat, aum frati dicitur cæ nobis rñi n dicitur cæ. Et obum: qd latij aij e impossibiles.

Art 4.

Undantur argua contrarias.

Objicis 1. Qñ medium fidei, & medium scifum unguis in eod ista n ducunt duos aij, Et unum tm, q eminenter continet eud on tiam scia, & certus in fidei: qd tñ n concurrit medium scifum cam penetræ trors n ducant duos aij, Et uny tm, q eminenter utramque rem combellat. Et, dato. Ante N. iam. Maior, q assij fidei, & scientia de eod obto, repugnant sit in eod ista, scilicet.

saltem nati: at nō aīj Dīj d' d'ia n' regnant nati, d'ideo possunt dari sct.
 In s. d' regnātia a altum sat ē, ut media unāntē ad producendum unum
 totum aīm; et medium sctifum, d'opinatium unē ad p' d'ulōem 3' aīj. h'c nō
 d'nt pō necessitū. Nō. Mā: d' d'ca rō ē, q' medium sctifum, d' medium d' f'la h'nt
 certēdem, in q' cōiunt, d' nō pōrunt un' s'cūdi: at ne medium sctifum regnat cum aī
 natiō tam p'nes certitudinem q' p'nes eīam: aīj nō h'nt, in quō unānt. Vn'
 absorptō ut medi' p' h'nt, ut medium sctifum p' d'ucit suū aīm.

Ex leone, d' pardo nō d'nt leo, n'cepardus, sed leopardus, q' ē d'ff' ab
 illa, q' a leone, d' pardo d'ivisim p'ducēnt: q' cōcursu p'ncipij trōis, d' medi' d'ia
 d'ucit unū tertij aīj h'nt ab aī Dīj, d' d'fo. Nō. O' Com. Mā: rō ē, quia leo
 et pardus in generē nō sūt cō totales, s' p'rtiales, d' insufficientes, ut q' h'bet p'ducat su
 um eff'ū; d'ideo unū ad p'ducendum unū d'ivisim ab utraq'ue, d' utriq'ue aliquo mō
 s'ctem. At in Dīo tam' medium, quā p'ncipatō terminōs sūt adq'ata, p' d'nt
 altum; d'ideo q' h'bet p'ducet suū.

In s. d' duo ignes applicati eīdem ligno, n' d'ucunt duos calores, s' unum tō
 d'ivisim ab illis, qu' ab unōque igne d'ivisim d'ucunt. Et nō illi duo ignes sūt cō totales,
 d' sufficientes ad producēdos duos eff'ūs: q' s'cti quāq' p'ncipatō trōis, d' medium d'ia
 sūt cō totales, q' nō s'nt in eō d'itū, amba p'ducunt unū tō aīm. Nō. Cōm, q' d'nt
 illi duo ignes sūt cō totales, h'nt tō effectus nō s'cti in se unī biles, nempe quī cal
 lōrī. Itā: p'ncipatō trōis, d' medium d'ia itā s'nt cō totales, ut nō habeant eff'ūs
 in se unī biles: s' d'nt aīj Dīj, d' d' f' d' p' d'nt unī.

Tō in cōcursu eīrō totalium, q' una ē robustior, d' illa d'ff' nō p'nt d' d'ē.
 una impedit aliam, ne p'ducat suū eff'ū, ut medium sctifum cōcurrendo cum
 babilī, illud absorbet, et p'ducat suū aīm sctifum. Q' d'nt eff'ūs s'cti cōp'atūnt, d'
 nō sūt unī biles, q' h'bet p'ducet suū. Q' nō s'nt unī biles, cōsp'ant cō in unum 3'.

CAP X.

In hoc capite dividit Philosophus demonstrationem in quia, et propter quid.
 In diversis scientiis, Scientia propter quid, et subalternata, Scientia vero quia
 et subalternata.

Quaestio 1^a

De divisione Quia, in quia, et propter quid.

Art. 19

Utrum divisio bene tradatur?

Notandum.

121
 Notandum cum Dicoi seā gnam, Simplicitatem: impria est q̄ recipiatur cum affe: ut hō cum n̄ se. Simplicitas q̄ recipiatur cum affe: duplex ē: scilicet q̄ sit, q̄m affe, et conti-
 net sub se partem; ut al. hōi respiratiui; sub animalis enim est al. hōi pulmonari,
 d̄ q̄ parte oīi respiratiui. Et minus late p̄t. et continet sub gnam; ut hōi h̄i h̄i
 ut continet n̄ sub al. qd̄ est cā parte fentiendi. Quibus positis

Dico 1. Dicoi Dicoi in Dicoi ga, et pp̄ qd̄, et summa. Et qd̄ in d̄ summa
 membra d̄ uidentia n̄ t̄ media: qd̄ d̄ uis ē ad gnam. Dico 2. Prædicta d̄ uis ē
 ad gnam. Et qd̄ in Dicoi t̄ contact cāi, n̄ t̄m totū cognitam ut talem, et est Dicoi
 pp̄ quid; Et illam n̄ continet, et est Dicoi quia: et nulla alia apparet: qd̄ est ad gnam.

Dico 3. Prædicta d̄ uis sit in membra d̄ uis d̄ uis, et accipiatur p̄m
 ad m̄m, in q̄ sunt Dicoi: n̄ uō si accipiatur t̄m s̄m gnam in ead̄ figura, et modo. Et
 pars, qd̄ Dicoi in m̄m accepta, et p̄m gnam: Et media h̄i Dicoi d̄ uis d̄ uis
 ut: qd̄ est ip̄a Dicoi. Et pars, qd̄ h̄i Dicoi d̄ uis d̄ uis in oīb; Dicoi, q̄ continent ead̄
 h̄i d̄ uis, t̄m h̄i d̄ uis d̄ uis: tunc tales Dicoi n̄ s̄t c̄t̄ d̄ uis, et c̄t̄ d̄ uis
 h̄i Dicoi in s̄m accepta, s̄m in d̄ uis figū, et modo; tunc erunt d̄ uis d̄ uis.

Dico 4. Hac d̄ uis ē d̄ uis gnam. Et qd̄ ad simp̄, et qd̄ n̄ d̄ uis
 uis: Et Dicoi pp̄ qd̄, et Dicoi simp̄. Dicoi qd̄, et qd̄: qd̄ est d̄ uis h̄i d̄ uis.
 Et h̄i qd̄ t̄m d̄ uis, qd̄ Dicoi ē ad firmandum illud circa cognitiōem uis, qd̄ ex
 h̄i n̄ uidet: Et Dicoi qd̄, firmat illud: et cognitiōem: qd̄ h̄i simp̄ Dicoi. Et
 h̄i qd̄ illud n̄ accepit, n̄ cognita re ut in se est. Et Dicoi qd̄, n̄ h̄i d̄ uis
 ut in se est: qd̄ n̄ firmat illud. Et h̄i qd̄ Dicoi quia, cum n̄ p̄dat p̄ cāi
 gnam, n̄ h̄i d̄ uis rem dependentem, ut dependentē: qd̄ n̄ illam ostendit ut in se est.

Dico 5. Scia qd̄, et pp̄ qd̄ s̄t d̄ uis d̄ uis: qd̄ est Dicoi qd̄, et pp̄ quid,
 et h̄i d̄ uis. Continetur partē uis. Et h̄i p̄ h̄i, qd̄ h̄i in cōi et cognitiōem
 et uis. Et certitudo, d̄ uis h̄i p̄m magis et scia qd̄, et pp̄ qd̄: qd̄ cōiunt h̄i
 gna. Et h̄i qd̄ cognitiō, qd̄ attingit rem ut in se, et p̄ h̄i d̄ uis, qd̄ attingit rem ut
 et ea alio: Et scia qd̄, qd̄ attingit rem dependentem et sua causa, et cōiunt, qd̄
 in se: n̄ ita uō. h̄i qd̄, si qd̄ n̄ uis uis, an qd̄ n̄ dependeat: qd̄ attingit
 rem in se h̄i d̄ uis, et h̄i d̄ uis.

Solutio arguē: 2^a Tom

Obj. 1. Prædicta d̄ uis ad impossibile ē uis Dicoi: est n̄ necessē, nec pp̄ qd̄: qd̄ d̄ uis
 s̄t n̄ est ad gnam. Et h̄i qd̄, et h̄i d̄ uis d̄ uis d̄ uis, qd̄ h̄i n̄ est; h̄i
 illud n̄ meminit. Et h̄i n̄ h̄i, nam Dicoi ad uis ad impossibile, ita qd̄ t̄m p̄t
 ut p̄dat ad destructionem h̄i, et destructionem h̄i. Et qd̄ d̄ uis h̄i continet
 cāi destructionē antecedentē, pertinet ad Dicoi propter quid; ut h̄i h̄i h̄i c̄t̄ ap̄
 et

Ex ad capessendos disciplinas, n̄ est participatio. Ad q̄ participatio: q̄ est aptus
ad capessendos disciplinas. Si deservit Conty n̄ continet cam deservit n̄ ad dēntis,
tunc ē d̄ris quia: Vg, si h̄ n̄ est r̄is participatio n̄ est aptus ad capessendos
disciplinas. It̄ est aptus: q̄ ē participatio.

2. D̄ris h̄d̄m q̄ cam exam, d̄ imm̄m̄ cognitam ut talem, n̄ est la
monstrā q̄, cum h̄c sit h̄c q̄ cam rem̄m, t̄ssim: d̄m n̄ ē q̄ q̄, cum h̄c n̄
r̄is q̄ ad at q̄ cam q̄m̄m cognitam ut talem: q̄ d̄is n̄ ē ad q̄ta. It̄ talem
cam d̄ris h̄d̄m, t̄a parte n̄ ē q̄ q̄, q̄ ad n̄ s̄, c̄ q̄ q̄; It̄ q̄m̄m̄ p̄m̄m̄
et causas q̄, n̄ cognita ut talis, ac n̄ ē t̄ rem̄. Et cum ad d̄ris q̄ q̄ r̄
r̄is cognita causa, ut causa est, d̄cō ab̄t̄ illa d̄ris est q̄sa, cum n̄ cognoscat
causam ut in te est.

3. Si alij d̄ris causas remotas apta ad d̄ris q̄s s̄c̄t at̄ r̄is
r̄is respir̄is: It̄ h̄c d̄ris q̄ q̄ nulla ē. Et It̄, quia r̄c̄p̄t̄ alij d̄ris sit at, n̄
s̄c̄t ē respir̄is, n̄t̄ p̄r̄is d̄ris incepta sunt at̄ta, n̄ t̄r̄ respir̄is. It̄ d̄ris
h̄c n̄ c̄ r̄m̄m̄ lotius p̄m̄t̄ p̄t̄r̄is, q̄m̄ eff̄is (q̄ h̄c at̄ r̄is respir̄is), n̄ semper infer
mat ad d̄ris aff̄m̄, in r̄m̄t̄ t̄ ad r̄m̄m̄ in secunda figura. ad d̄ris d̄ris
alij n̄ ē at̄ h̄c r̄is, s̄ respir̄is n̄ ē at̄. It̄ q̄ n̄ ē at̄, q̄ n̄ ē respir̄is.

4. Prima continens eff̄m̄ p̄m̄m̄ ad d̄ris q̄s h̄m̄m̄ p̄m̄m̄
evidentes: q̄ d̄ris quia n̄ h̄c q̄ eff̄m̄. Et It̄, q̄s talis Prima h̄c h̄c
t̄ ut d̄ris a p̄m̄m̄ p̄m̄m̄ r̄m̄m̄ in 1. Prima m̄m̄m̄ h̄c h̄c; ac q̄m̄ eff̄m̄ d̄ris
em̄ q̄ q̄: si h̄m̄m̄ ut cognita ex h̄c, aut d̄ p̄m̄m̄ r̄m̄m̄, n̄ p̄m̄m̄ c̄ n̄
r̄is; It̄ ignorata c̄ n̄ p̄m̄m̄ coḡis ut h̄c; q̄s p̄m̄m̄ fallat, d̄ris ad
cognit̄m̄ r̄m̄m̄: q̄ talis Prima n̄ ē evidentes, nec apta ad d̄ris.

It̄, It̄ Prima t̄ coḡis ex r̄is, t̄ capim̄m̄, h̄c n̄ alij m̄m̄m̄
It̄ n̄ tant̄, ac prima Prima: d̄m̄ accedit ex Prima capim̄m̄ r̄m̄m̄, p̄m̄m̄
It̄ ad̄m̄ p̄m̄m̄ p̄m̄m̄ com̄m̄ r̄m̄m̄ in c̄m̄, vidend̄ si alij p̄m̄m̄
It̄ r̄m̄m̄ in h̄c h̄c h̄c h̄c, d̄ n̄ in alij, ut r̄is in h̄c, ac solus h̄c h̄c.
It̄ indicat, ac se mutuo p̄m̄m̄, It̄ ignorat cam r̄m̄m̄ illor̄, nec capim̄
It̄ fallat: nam q̄ n̄ ē p̄m̄m̄, d̄ invariabil̄ facit, r̄m̄m̄ facit.

5. It̄ ad d̄ris p̄m̄m̄ a p̄m̄m̄ d̄ p̄m̄m̄: ut si d̄ris n̄
p̄ cam, d̄ p̄m̄m̄: q̄ d̄ris q̄ q̄ n̄ d̄ris eff̄m̄. It̄ d̄ris. It̄
It̄ d̄ris, eand̄ d̄ris m̄m̄m̄ p̄m̄m̄ d̄ris d̄ris a p̄m̄m̄ d̄ris
It̄ r̄is; n̄ r̄is p̄m̄m̄: ut licet p̄m̄m̄ ead̄ d̄ris m̄m̄ h̄c h̄c
It̄ d̄ris d̄ris d̄ris d̄ris, q̄s m̄m̄ h̄c d̄ris. Et it̄ q̄ d̄ris d̄ris
It̄ d̄ris

Primum quod materiae sunt ~~offi~~; in locis ~~dedicatis~~, sed de materia.

Quaestio 2^a

De subalternis Sciis.

Art. 1°

Quaestio dicat subalternans et subalternata?

Subalternans Sciis, e subordinatio, et dependia unius Sciis ab alio genere con-
trahendi, et cuius. Un illa Sciis, q ab alia dependet, et subalternata; illa uero, a
q dependet, et subalternans. Subalternans ~~in~~ ~~Sciis~~; 1° rōi finis, qn s, finis unius
Sciis subalternans finis alterius, q patet ars theoretica subordinari ars ~~practica~~
tri, et haec militari, qae finis unius subalternans finis alterius. 2^a subalternans est
rōi Priori, qn s, Sciis unius Sciis sunt ~~deservite~~ ab altera: et hoc rōi
subjicit Medicina Ethica nati; haec n. dicit ~~Sciis~~ Medicina.

3^a subalternans e rōi subti, qn s, subti subalternata collo-
cat sub subti subalternans. qd dicitur; 1° qn subti subalternans subti
h ad subti subalternata e dicitur accialem; ut numerus, q est subti
Arithmetica, q h b a n. Porro q e subti Mexica. 2° qn subti par-
tiam accialem; ut corpus mobile, qd e subti Physic q h b ad corpus Cele-
te, qd e subti Sciis de mundo. Subalternans rōi subti; Sciis ~~est~~
antiqua, qd consistit Sciis singulis subalternatam. De q subalternans
rōi by consulta C hoc to.

CAPXXIII.

De Certitudine, et Ute Sciis.

Sciis continet primum e, illam Sciis e certiorom, qn sit cognos-
cit rem ee, ~~id est~~ sit; itom illam, q maior a ma Sensibili.
Et q est de o bto simpliciori. Quod dicit; illam Sciis e unam, q
in uno ore subti occupat. 3° illas e dicitur, q cont dicitur Sciis.

Quaestio unica

Sciis a desumat p e tam unitom, et dicitur
in ab o bto?

Art. 1°

De via, et dicitur Sciis totali.

Non

Non agimus hoc loco de seipso practico qd a fine specificam (ut in Ethicis tractat)
 sed de speculativo, qd sunt totales, ut Metaphysica, Ethica, & partiales ut quibuslibet Metaphysica
 Prima, etc. Obiectum est materia, & forma, materia res, de qua hinc Scia, ut dicitur in
 le est scientia obiecti, seu formalitas, qua circa tale obiectum materiale considerat: ut
 obiecti, & abstracta a materia, a Metaphysica est scientia materiae.

Haec scientia triplex: 1° dicitur scientia, quae est circa essentia obiecti qd dicitur
 te a seipso considerat; ut eius subiecti entitatis, & obiectum scientiae, qd Metaphysica. 2°
 dicitur scientia scientiae sub qua, & est scientia, sub qd obiectum cognoscitur a seipso, ut abstractio
 a materia sensibili, & obiectum sub quo Metaphysica; & revelabile in seipso. 3° dicitur
 scientia scientiae per seipsum, & est medium, qd est obiectum scientiae per seipsum, quod non dicitur in
 scientia totali, qd non habet unum medium totale; sicut in seipso per una revelatio, sicut
 tendimus in via obiecti videnda. Haec constituitur

Quo 1°. Scientia totalis non sumunt suam unitatem, ad distinctio
 nem a se obiecto materiae. 1° quia multa scientia versantur circa id obiectum ma
 le, & multa obiecta materialia cadunt sub eadem scientiam: qd nec unitas, nec
 multitudine obiecti nihilum tribuit unitatem, aut distinctiorem scientiam. Minor
 patet in Deo, qd obiectum materiale Metaphysica, Theologia, & hinc in seipso
 notis. Et ex opposito est presentium tractant a Metaphysica.

Quo 2°. Scientia totalis distinguuntur per obiecta formalia sub quibus.
 Probari quod scia, & per se sumunt distinctio ab eo, qd ipse est ratio attingendi subie
 tum materiale: sed ratio scientiae sub qua, non est obiectum hoc seipso, & illam
 distinguuntur scientia totalis. Idem dicendum de potentia, qd non specificam per
 obiecta materia, sed per formalia sub quibus: intellectus enim distinguuntur ab
 alijs potentia per intelligibile, & non per ens: visus per visibile, non vero per
 coloris materialis.

Obiecti 1°. Scientia particularis distinguuntur, & specificam per di
 versa media: qd etiam scientia totalis. Sed, negando eam. Major ratio
 est, quia scientia partes tendunt in duas obiecta propter rationes partes, quibus
 numero distinguuntur, & specie. Omnia ita in media conveniunt sub una ratione
 formali sufficienti ad faciendam scientiam totalem, unam in specie.

2°. Scia sumit unitatem a se obiecto. Sed, ut scipit totum materiae: qd
 a seipso sumit unitatem. Probat Metaphysica, quia totum sub quo sunt res, qd
 & hinc

visibilitas respectu intellectus, invisibilitas in oculis. Notandum ad Aristotem, scilicet, quod potest
in distinguere potestas, quae percipiunt ut quod; ad operationem tendendi in materia
obsta, quod percipiunt ut quod ultimate: nec negati, ut percipiunt ut quod; siquidem
neque appropinquat, neque oculis, nec reliqua potest consistunt ut quod suas res, sub quibus: quae
sunt tamen negati, possunt tamen significare extrinseca, ut negati, et
significat concretus.

3. Notandum specifice potestiam, est prius, quam res a potest, sed ois causa
est prior suo effectui: ad visibilitatem est prior, quam potest, et scilicet, quod non illas significat
Potest, sed quod visibilitas, seu est visibile, et denominatio surpta a potest, quae scilicet
tum: ad denominationem est posterior, quam res, a qua desumitur: quod visibilitas est posterior,
quam scilicet. Notandum negando Aristotem. Ad primum dicit, est visibile, et
invisibile dicitur sumitur. 1. prout dicitur capacitatem, seu est receptivam transiendi
am, et scilicet, et haec est obiectum potest antecedens scilicet, illamque speciem. 2. modo
sumitur, prout sunt denominationes extrinsecae desumptae a potentia, et ab aliis: et quae
se non sunt obiecta potest, quia dicitur potest scilicet, et potest.

4. Si scilicet dicitur ad visibile, daretur mutua, et inanis ex
plicationis unius per aliud: (diceret enim, visibile est id, cuius est aliqua scilicet,
et rursus, scilicet est id, cuius est visibilitas): haec autem est negati, quod non est
admittendum. Respondere, scilicet non tendere in visibile formaliter, sed quatenus
extrinseca denominat tale a scilicet: sed radicaliter, et prout habet
intrinsecam capacitatem ad terminandum aliam potentiam. Cum vero non
tendat formaliter, non datur illi appetitio.

Art 2°

Unde proveniat visibilitas in obiectis!

Notandum 2. hanc obiecti esse primariam radicem visibilitatis, hinc adjectam. Quia
quia capacitatis, seu est receptivitas rei ad triandum aliquam rem, oritur ex natura
totius rei. Ut ex natura coloris, cuius capacitatis transiendi alium ad videndum, non ad audi
endum. Non tamen sufficit hanc esse obiecti, quae haec omnia est in differentia ad trian
dum

dam hanc, tunc sciam: qđ nā ob tē rāo, nā ad aīta scibilitē.

Rōr 2; rōr qđ sciatē sub 1; seu scibilitē pīcam de qđ
nī ex parte luminum. 1° qđ rō ut cognoscibily lumine nati, trāt, spī fat
ad dīstīnqūt Metēm: ut cognoscibily lumine qđā, spī fat scīam Beatorū ut
cognoscibily lumine revelay obcurū, spī fat scīam Thīan. 2° Sīa Chriſtī dī
le infuſa, erat dīta ad scīam per accīdēy infuſa, licet cēt de eod ob tē: qđ nō dīff
rebat qđ dīta lumīna. Sūnt ū hēc lumīna dīsta a natūo lumine et hūy, illū que
extīnce aduenīentīa capē ob tē, ad illoſ frūdoſ cognōtōy, ut pīcipīant ab illū.
Sicut lumen corporeū se hēt ex pī colorum, & est rō frātū ut uideant tur.

Dīstīndū rō lumen in sup nate, constitūy scīam sup nalam;
dīnate, constitūy scīam natam. Prīmū dīte in clarum, & constitūit scīam
BB, cuiy ob tū ē 1° cognoscibily lumine sup nali claro: dīn ob tū ē 2° cons
titūit Thīam Viatorū; cuiy ob tū ē 3° qđ sub lumine sup nali obcurū.
Scīa naty speculatiua vīt in Phīsiologīam, Mathematicam, & Metēm pōy
dīsoſ abstractiōne a materia. 1° qđ ob tū scīa dīte cā nāriam, Ex pī
m: dī mā ē prīmū oīy mutatiōny, & corrupciōny: qđ ut scīa sit nāria, debet
abstractere a materia.

Querit 2; qđ erit mā a qđ abstractendum ē. Rō, qđ attinet
ad hunc tū, ē dī ptem. Prīmā ē mā sensibily, id est mā 1^a affectū Accētibily
sensibily. 2^a mā itelligibily, qđā Quantōy continūa. 3^a ē mā qđ sciatē ac
cīta mathasunt in toto compō mēdīante mā; ita cōtīnūm mā, mēdīante Quā
tū tāte. 4^a mā itelligibily, nō quōd solū pīthūcipīant; dī ut dīstīnguat a sensibily,
qđ magis cadit sub sensibily ut quod, & ultīmate.

Abstractio a mā sensibily, trigōacty; prīmā a mā singlū tm; ex
qua oritē scibilitatē qđ constitūit Phīsiologīam; quā se consideret māim, & scīam in cō;
ex qđ certīa nāha componūy abstractitē ab oī mā singlū: qđ illam nō considerat,
nec de illa agit. 2^a abstractio est a mā singlū, & cō; non rē, dī rōi: & consti
tūit Metēm, quā considerat Quantitē in rē qđ mā conūctam. rōi tū ab ab
la abstractam; quā Quantitē nec est mā singlū, nec cō;. 3^a abstractio est
ab oī mā tam rē, quam rōi; & constitūit Metaphysicam, qđ considerat Deū, &
relīquos scītibily ab oī mā separatōy.

Prōc. Abstrā. Abstrā. Abstrā. Abstrā. 1° qđ omnia
abstracta abstracta sunt a mā rē, & rōi: Et alīa magis, & hāc māny accīdēy.
Prōc

Præ 3. *Abstractio Quæritur*; Utrum dictæ abstractioes sint species in forma, an subalterna? **Præ 1.** *Abstractio Physiologia* est species in forma. Præ, quia omnia, quæ participant hanc abstractioem, abstractiunt à materia singula, et includunt materiam communem. Et sic dicuntur acciatae non magis, et minus: Vg pars Physiologia, quæ agit de aëre, quæ sit minus mobilis, quæ illa, quæ agit de inanimatis: orbis Cælestis quæ incorruptibilis, et magis abstractiunt à motu materia, quæ alia corpora: et eius mobile in communi magis abstractiunt à materia, quæ eius mobile contractum ad formam substantialem. Quæ discrimina sibi sunt acciatae non magis, et minus: omnes uero species includunt materiam sensibilem.

Præ 2. *Abstractio Metæ* est species in forma. Præ, quia omnia illius obiecta abstractiunt à materia, et ratione: sicut alia magis, alia minus acciata. **Præ 3.** *Abstractio Mathematica* est quæ, et dividitur in duas species, quarum una abstractiunt à materia sensibili, et constituit Geometriam; altera abstractiunt à materia intelligibili, et constituit Arithmetica, quæ considerat species numerosæ sibi non ad quantitatem continuam: sicut minus in se abstractiunt à spirituali, et corporali. Mathematica mixta partim abstractiunt à materia, partim non; ut Musica, Perspectiva, et Astrologia, de quibus hæc satis.

ARTVS III.

Utrum quilibet Scientia totalis sit una simplex qualitas?

Certum est, in quilibet scientia totali dari potest aliquid de abstractioe tota, et sic. Et sicut sciatur hoc, Vg Metæ, sit unus totus hic inclinans ad omnes species tales scientiæ, sicut hic Intellectus diuina est unus totus inclinans in omnia, et indiuisibiliter ad omnes species scientiarum. an sit sit multum habituum, qui ex omni ad unum totum dicitur una scientia: quem admodum multi homines sub uno dicitur unus exercitus?

Sit Et. Quilibet scientia totalis non est unus complexus huiusmodi; sed collectio multorum, quæ se copulant in ordine ad unam abstractioem. Præ, quia aliquid, et huiusmodi ab illis potest, distinguuntur per eadem obiecta scientiæ: sed species diuina produunt aliquid diuina: quod est huiusmodi illis rationibus.

2. Huiusmodi generatus ab uno actu, et potest extendi ad aliquid diuina, nisi si eius essentia ager addat aliquid reale: sed in tractatu species non potest dari entia rationalia diuina; sed tamen in tempore gratia: quod huiusmodi potest, et primum animi non potest inclinare ad alios diuina species. Maior potest, cum generus per se habet habitum ad obiecta est rationalis; ac quod non potest in se esse de nouo nisi abstractio obiecti ad noua uirtute.